H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de AO AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule”, prin intermediul reprezentatei, avocată stagiar Viorica Potlog către Mihail Bubuioc, privind încasarea despăgubirii de asigurare în regres.

(Dosarul nr. 2-245/2026,
PIGD: 2-26026675-32-2-04032026)

(Hotărârea motivată a fost redactată integral la 19 iunie 2026, urmare a cererii de ape[illegible] AO AP [illegible]26)

Mun. Hîncești, 12 mai 2026

Textul corespunde originalului.

Examinând în ședință de judecată publică, cererea de chemare în judecată înaintată,

Judecătoria Hîncești, sediul Central, în completul compus din:
Emil Bulat, *Președintele ședinței, judecător*
Ion Simionel, *grefier*
Cu participarea:
Viorică Potlog, *reprezentanta reclamantului, avocată stagiar*
În absența:
Mihail Bubuioc, *pârât*

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT:

1. La 04 martie 2026, prin intermediul secției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, AO AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule", prin intermediul reprezentatei, avocată stagiar Viorica Potlog, s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Bubuioc, privind încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres.
2. Potrivit fișei de repartizare a cauzei, la aceiași dată, aceasta a fost repartizată în mod automat-aleatoriu, prin PIGD, judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Central, Emil Bulat.
3. Prin încheierea judecătorului din 05 martie 2026, s-a dispus acceptarea spre examinare a cererii nominalizate, cu fixarea ședinței de pregătire.
4. În motivarea cererii de chemare în judecată formulată, partea reclamantă a indicat că la 29 aprilie 2025, în r-nul Hîncești, s-a produs un accident rutier în care au fost implicate autovehiculul de model Seat Ateca cu nr/î ***** condus de Victor Enacesco şi autovehiculul de model Ford Transit, cu nr/î *****, condus de către Mihail Bubuioc.
5. Potrivit proceselor-verbale cu privire la contravenție nr. MAI06 846823 şi MAI06 846824 din 29 aprilie 2025, pârâtul Mihail Bubuioc a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier şi sancţionat pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 229 alin.(1) şi (2) şi art. 242 alin.(1) Cod contravenţional.
6. Indică partea reclamantă că având în vedere că la momentul accidentului de circulaţie din 29 aprilie 2025, pentru autovehiculul de model Ford Transit, cu nr/î *****, pârâtul nu deţinea un contract de asigurare obligatorie RCA valabil care să acopere pagubele produse de un accident de vehicul, la data de 16 mai 2025, Zinaida Enechescu, proprietara autovehiculului avariat, a formulat cerere de despăgubire pe numele AO AP „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule" (*în continuare AO AP „BNAA"*), solicitând instrumentarea dosarului de daună şi determinarea cuantumului despăgubirii de asigurare cuvenită pentru deteriorarea autovehiculului de model Seat Ateca cu nr/î *****.
7. În continuare, specifică reclamantul că prin demersul nr. 02-1262/25 din 16 mai 2025, AO AP BNAA a remis dosarul de daune nr. FVS/25/083 către „Eurotaxglas" SRL, în vederea constatării tuturor deteriorărilor cauzate autovehiculului de model Seat Ateca cu nr/î *****, determinării costurilor pentru reparaţia şi/sau înlocuirea părţilor sau pieselor avariate, în vederea stabilirii cuantumului despăgubirii de asigurare.

8. Respectiv, la 16 mai 2025, AO AP „BNAA”, a notificat pârâtul că în cazul neprezentării la data stabilită, examinarea autovehiculului avariat și constatarea pagubelor se va efectua în lipsa acestuia.
9. Cu toate acestea, indică reclamantul că pârâtul Mihail Bubuioc, nu s-a prezentat la data menționată la examinarea autovehiculului de model Seat Ateca, procesul-verbal de constatare a pagubelor, fiind întocmit fără participarea pârâtului.
10. Ulterior, reclamantul ar fi informat pârâtul despre finalizarea instrumentării dosarului de daune, comunicându-i ultimului despre dreptul său de a face cunoștință cu lucrările dosarului de daune și formularea eventualelor obiecții asupra acestuia.
11. Menționează reclamantul că pârâtul Mihail Bubuioc, nu ar fi făcut uz de dreptul său de a formula obiecții asupra procesului-verbal de constatare a pagubelor sau asupra lucrărilor dosarului de daune.
12. În rezultat, la 16 iunie 2025, în AO AP „BNAA” și Zinaida Enachescu, a fost semnat acordul privind stabilirea cuantumului despăgubirii de asigurare pentru deteriorarea autovehiculului Seat Ateca, fiind agreat cuantumul despăgubirilor de asigurare determinat conform raportului de evaluare din 28 mai 2025.
13. Succesiv, prin Decizia nr. 455, din 16 iunie 2025, AO AP „BNAA”, a aprobat plata despăgubirilor de asigurare în mărime de 205 281 (două sute cinci mii două sute optzeci și unu) lei, la contul bancar al „Elanex Group” SRL, conform cererii persoanei păgubite.
14. Ulterior, în vederea recuperării în ordine de regres a despăgubirilor de asigurare plătite urmare a deteriorării autovehiculului Seat Ateca și soluționarea litigiului pe cale amiabilă, AO AP „BNAA”, ar fi expediat în adresa pârâtului pretenția prin care a solicitat restituirea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de instrumentare a dosarului de daune.
15. Pe cale de consecință, având în vedere că au fost epuizate toate tentativele de soluționare extrajudiciară a litigiului, reclamantul s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată, prin care solicită:

- Admiterea acțiunii cu încasarea în ordin de regres, din contul pârâtului în beneficiul reclamantului, a sumei în mărime de 205 281 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și a sumei în mărime de 800 lei cu titlu de cheltuieli de instrumentare a dosarului de daune;
- Încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 19 357,50 lei cu titlu de dobândă de întârziere;
- Încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecare a cauzei în limita taxei de stat plătită la depunerea acțiunii, în mărime de 7 313,13 lei, taxei de timbru în mărime de 200 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7 000 lei.
- În lipsa cererii de amânare din partea reclamantului, sau reprezentatei acestuia, examinarea acțiunii în lipsa reprezentantului.

16. Fiind citat în cadrul ședinței de judecată pârâtul Mihail Bubuioc, la două adrese cunoscute părții reclamante și vizibile de instanță, prin intermediul MConnect, s-au întors avizele cu mențiunile „nereclamat”, fapt pentru care, ultimul a fost citat public, fiind examinată cauza în lipsa sa.
17. Reprezentanta reclamantului AO AP „BNAA”, avocata stagiar Viorica Potlog, în ședința de judecată din 12 mai 2026, a susținut parțial cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia, suplimentar, referitor solicitare privind încasarea despăgubirii de asigurare, și-a concretizat pretențiile, solicitând în final suma de 18 744,90 lei cu titlu de dobîndă de întîrziere, cât și suplimentar încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de

100 lei sub forma cheltuielilor de citare publică a ultimului, iar în privința celorlalte plăți le-a susținut conform cererii de chemare în judecată.

LEGISLAȚIE RELEVANTĂ:

18. Conform art. 5 Cod procedură civilă:
„ (1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.”.
19. Potrivit prevederilor art. 6 Cod procedură civilă:
„ Instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.”.
20. Art. 117 Cod procedură civilă:
„ (1) Probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.”.
21. Art. 118 Cod procedură civilă:
„ (1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
(3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate”.
22. Art. 121 Cod procedură civilă:
„ Instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.”.
23. Art. 122 Cod procedură civilă:
„ (1) Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.
(2) Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.
(3) Se consideră inadmisibile probele obținute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acțiuni ilegale.”
24. Art. 130 Cod procedură civilă:
„ (1) Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
(2) Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.
(3) Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.”.
25. Art. 131 Cod procedură civilă:
„ (1) Explicațiile date de părți şi intervenienți asupra circumstanțelor care le sânt cunoscute şi care au importanță în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicațiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulți coparticipanți procesuali, instanța, în funcție de circumstanțele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanților sau numai a unora din ei.”.
26. Art. 240 Cod procedură civilă:

„ (1) La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.
(3) Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.”.

27. Art. 774 Cod civil:

„ (1) În virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.”.

28. Art. 776 Cod civil:

„ Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.”.

29. Art. 852 Cod civil:

„ (1) Terțul care plătește în locul debitorului se subrogă în drepturile creditorului, în forma în care acestea se aflau la data subrogației.
(2) Subrogația poate fi convențională sau legală.”.

30. Art. 942 Cod civil:

„ (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.
(2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.”.

31. Art. 1856 Cod civil:

„ (1) Asigurătorul care a plătit despăgubirea de asigurare, precum și eventualele cheltuieli de diminuare a prejudiciului, se subrogă, în limitele acestei sume, în dreptul la repararea prejudiciului față de terțul căruia îi revine obligația să repare prejudiciul cauzat, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.”.

32. Art. 1998 Cod civil:

„ (1) Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.
(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.
(3) O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.”.

33. Art. 2024 Cod civil:

„ (1) Persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.”.

34. Art. 2025 Cod civil:

„ (6) Autorul faptei ilicite datorează de asemenea dobândă de întârziere la rata determinată conform art. 942 începând cu data primirii de către persoana care răspunde de prejudiciu a somației de la partea vătămată. Dobânda de întârziere se calculează din suma despăgubirii sau, în caz de reparare în natură a prejudiciului, din valoarea acelei reparații.”.

35. Art. 4 din Legea nr. 106, din 21 aprilie 2022, privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule:

„ (1) Persoanele care utilizează vehicule înregistrate în Republica Moldova sunt obligate să încheie contracte de asigurare obligatorii RCA pentru orice cazuri de răspundere civilă delictuală pentru pagube produse de accidente de vehicule. Contractul de asigurare obligatorie RCA acoperă în mod obligatoriu atât daunele materiale, cât și vătămările corporale, decesul și prejudiciile morale.”.

36. Art. 8 din Legea nr. 106/2022, privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule:

„ (1) Asigurarea obligatorie RCA se realizează nemijlocit prin încheierea unui contract de asigurare între proprietarul și/sau utilizatorul vehiculului și asigurătorul RCA, care se întocmește pe suport de hârtie și/sau prin mijloace electronice, în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare. În cazul în care contractul de asigurare obligatorie RCA este încheiat prin utilizarea oricărui mijloc electronic, iar persoana nu l-a semnat electronic, se prezumă că prin plata primei de asigurare asiguratul și-a exprimat consimțământul privind încheierea contractului.

(6) Încheierea contractului de asigurare obligatorie RCA internă se probează cu polița de asigurare RCA, iar încheierea contractului de asigurare obligatorie RCA externă – cu certificatul de asigurare „Carte Verde". Polița de asigurare obligatorie RCA și/sau certificatul de asigurare „Carte Verde" se eliberează cu condiția achitării integrale a primei de asigurare. În cazul autorităților contractante care participă în condițiile Legii nr. 131/2015 privind achizițiile publice la procedura de achiziție publică, polița de asigurare obligatorie RCA și/sau certificatul de asigurare „Carte Verde" pot fi eliberate anterior achitării de către acestea a primei de asigurare.".

37. Art. 19 din Legea nr. 106/2022, privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule:

„ (7) Drepturile persoanei păgubite într-un accident de vehicule se exercită față de BNAA, iar despăgubirile de asigurare se plătesc în limitele de răspundere stabilite la art. 13 și în condițiile prevăzute la art. 39 alin. (3) dacă:

a) vehiculul și/sau conducătorul acestuia au fost identificați și s-a stabilit că conducătorul nu a îndeplinit obligația de încheiere a contractului de asigurare obligatorie RCA și/sau vehiculele nu sunt înregistrate sau nu au fost supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova.".

38. Art. 20 din Legea nr. 106/2022, privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule:

„ (1) După ce a luat cunoștință de producerea accidentului, asigurătorul RCA este obligat:

a) să deschidă un dosar de daune".

39. Art. 22 din Legea nr. 106/2022, privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule:

„ (6) Procesul-verbal de constatare a pagubelor se încheie de către asigurătorul RCA, cu invitarea obligatorie a asiguratului, a proprietarului și/sau a utilizatorului de vehicul responsabil de producerea accidentului, precum și a persoanei păgubite, și se semnează de către persoanele prezente la întocmirea acestuia. Reprezentanții de despăgubiri sunt obligați să informeze persoanele respective cu privire la dreptul acestora de a consemna obiecții în procesul-verbal.".

40. Art. 33 din Legea nr. 106/2022, privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule:

„ (3) Fondul de protecție a victimelor străzii este destinat plății despăgubirilor de asigurare în următoarele condiții:

a) dacă vehiculul și/sau conducătorul de vehicul au fost identificați, dar nu a îndeplinit obligația de a încheia un contract de asigurare obligatorie RCA și/sau vehiculele nu sunt înregistrate sau nu au fost supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova, despăgubirea de asigurare se plătește pentru distrugerea de bunuri și vătămări corporale sau deces

(8) În vederea recuperării sumelor cheltuite din Fondul de protecție a victimelor străzii, BNAA poate înainta, în limitele despăgubirii de asigurare plătite și ale cheltuielilor de instrumentare a dosarului de daune, acțiune de regres față de persoanele culpabile de producerea pagubelor întru-un accident.".

MOTIVAREA INSTANȚEI:

41. Instanța, în urma examinării înscrisurilor anexate la materialele cauzei, constată că la 29 aprilie 2025, în r-nul. Hîncești, s. Bușteni, a avut loc un accident rutier între automobilele Seat Ateca n/î *****, condus de Victor Enacesco și Ford Transit n/î *****, condus de Mihail Bubuioc.
42. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, nr. MAI06 846823 și MAI06 846824, din 29 aprilie 2025, Mihail Bubioc a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 229 alin.(2^1) și (3) și art. 242 alin.(1) Cod contravențional, respectiv, implicit de comiterea accidentului rutier (f.d.19-21).
43. Reieșind din raportul de inspecție tehnică periodică, se atestă că vehiculul Ford Transit, n/î *****, a fost testat la 10 aprilie 2024 (f.d.24), iar potrivit poliției de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, vehiculul a fost asigurat ultima dată începând cu data de 10 aprilie 2024 (f.d.25), termenul asigurării și inspecției tehnice periodice expirând la momentul comiterii accidentului rutier.
44. Ulterior, la 16 mai 2025, Zinaida Enachescu, s-a adresat cu o cerere de despăgubire din Fondul de protecție a victimelor străzii (f.d.26), prin care a solicitat constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare din Fondul de protecție a victimelor străzii, cauzate în urma accidentului de vehicul.
45. Respectiv, prin demersul AO AP „BNAA", a fost remis dosarul de daune deschis, pentru examinare și expunere către SRL „Eurotaxglas" (f.d.31), iar potrivit raportului de evaluare, prejudiciul cauzat automobilului avariat a fost estimat la suma de 205 281 lei (f.d.44-59).
46. Succesiv, prin decizia AO AP „BNAA", din 16 iunie 2025, s-a dispus aprobarea despăgubirii de asigurare, cu înaintarea în adresa lui Mihail Bubuioc a pretenției privind rambursarea benevolă a despăgubirii.
47. Potrivit art. 2 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, asigurat – proprietarul sau utilizatorul unui autovehicul a cărui răspundere civilă este preluată contractual de un asigurător, în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, valabil pentru prejudiciile produse terţilor persoane din accidente de autovehicule; utilizator – persoana care posedă/foloseşte autovehiculul, inclusiv în temeiul unui contract de locaţiune, contract de leasing sau al unor alte titluri prevăzute de legislaţie, alte persoane care conduc autovehiculul cu sau fără consimțământul proprietarului; în cadrul instruirii la cursurile de şofer, se consideră utilizator persoana care efectuează instruirea în conducerea autovehiculului.
48. Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea precitată, persoanele fizice şi persoanele juridice care au în proprietate sau utilizare autovehicule supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova sânt obligate să se asigure pentru cazuri de răspundere civilă auto ca urmare a prejudiciilor cauzate prin accident de autovehicul produs în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.
49. Așa dar, în temeiul prevederilor legale citate supra, Mihail Bubuioc, în calitate de posesor legal al mijlocului de transport de model Ford Transit cu n/î ***** avea obligația pozitivă de a încheia contract de asigurare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006, obligație care nu a fost respectată.
50. Respectiv, coroborând normele legale enunțate supra cu circumstanțele de fapt constatate în prezenta cauză, instanța ajunge la concluzia că solicitarea formulată de partea reclamantă privind încasarea din contul pârâtului a sumei de 205 281 lei cu titlu de despăgubire de asigurare este întemeiate și urmează a fi admisă. Instanța reține că prejudiciul material invocat de partea reclamantă a fost confirmat prin probele administrate la dosar, iar obligația de reparare a acestuia se incumbă pârâtului în calitate de persoană responsabilă de producerea accidentului rutier. Mai

mult, în condițiile în care despăgubirea a fost achitată prin intermediul mecanismului legal instituit pentru protecția victimelor străzii, persoana care a suportat efectiv cheltuielile aferente reparării prejudiciului dobândește dreptul de regres împotriva persoanei vinovate de producerea accidentului.

51. Subsecvent, instanța apreciază drept întemeiată și solicitarea privind încasarea sumei de 800 lei cu titlu de cheltuieli de instrumentare a dosarului de daune, întrucât aceste cheltuieli reprezintă costuri necesare și directe suportate în procesul de examinare, administrare și soluționare a dosarului de despăgubire, fiind generate nemijlocit de fapta culpabilă a pârâtului.

52. Succesiv, cu referire la capătul de cerere privind încasarea dobânzii de întârziere, instanța reține că reprezentanta părții reclamante, în cadrul ședinței de judecată, a prezentat un calcul rectificat al acesteia, indicând suma de 18 744,90 lei. Verificând calculul prezentat și ținând cont de perioada de întârziere, precum și de obligația pârâtului de a executa în termen obligația de reparare a prejudiciului cauzat, instanța consideră întemeiată solicitarea respectivă. Or, dobânda de întârziere reprezintă o modalitate legală de reparare a prejudiciului cauzat creditorului prin neexecutarea la timp a obligației bănești, având rolul de a compensa lipsa de folosință a mijloacelor bănești datorate. În consecință, instanța consideră necesar de a încasa din contul pârâtului suma de 18 744,90 lei cu titlu de dobândă de întârziere, din calculul efectuat din 25.07.2025 pînă la 01.03.2026, or conform pretenției înaintate de reclamant, pîrîtul Bubuioc Mihail a recepționat cererea prealabilă la 17.07.2025, avînd un termen de 7 zile de achitare benevolă, prin urmare termenul de achitare a dobînzii de întîrziere urmează a fi calculat din 25.07.2026 (următoarea zi după expirarea termenului de 7 zile) (f.d. 72-75).

53. Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța reține că partea reclamantă a suportat la depunerea cererii de chemare în judecată cheltuieli aferente taxei de stat în mărime de 7 313,13 lei și taxei de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin ordinele de încasare anexate la înscrisurile prezentate. În conformitate cu principiul reparării integrale a cheltuielilor suportate de partea care a avut câștig de cauză și ținând cont de faptul că acțiunea formulată de reclamant a fost admisă în partea solicitării principale referitoare la încasarea despăgubirii de asigurare și a pretențiilor accesorii aferente acesteia, instanța apreciază drept întemeiată și solicitarea privind compensarea cheltuielilor de judecată suportate. Or, aceste cheltuieli au fost necesare pentru valorificarea dreptului pretins și au fost generate de conduita procesuală și extra-procesuală a pârâtului, motiv pentru care urmează a fi încasate din contul acestuia în beneficiul părții reclamante.

54. Potrivit prevederilor art. 96 alin.(1) Cod procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Totodată, potrivit alin.(1^1), cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

55. În acest sens, examinând capătul de cerere privind încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, instanța apreciază că suma solicitată este excesivă în raport cu volumul de muncă efectiv realizat în prezenta cauză și cu gradul de complexitate al litigiului dedus judecății. Or, deși partea reclamantă are dreptul de a conveni liber asupra cuantumului onorariului cu avocatul ales, instanța urmează să verifice în ce măsură suma pretinsă poate fi impusă părții adverse, ținând cont de criteriile rezonabilității și proporționalității. În speță, cauza nu relevă un grad sporit de dificultate juridică sau factuală, iar activitatea desfășurată de reprezentanta reclamantului nu justifică integral cuantumul solicitat spre compensare.

56. La caz, instanța reține că suma de 7 000 lei apare ca fiind insuficient justificată în coraport cu acțiunile efectiv realizate pe marginea examinării prezentei cauze și cu complexitatea acesteia per ansamblu. Astfel, potrivit raportului din 02 martie 2026, anexat de reprezentanta reclamantului la materialele cauzei concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta a indicat că, în baza contractului de prestare a serviciilor de asistență juridică și reprezentare judiciară nr. 17 din 27 decembrie 2023 (f.d.77), pentru acțiunile civile a căror valoare depășește 10 salarii medii pe economie ar fi fost stabilit un onorariu fix în cuantum de 7 000 lei. Totodată, instanța observă că în calculul desfășurat anexat raportului respectiv, reprezentanta reclamantului a indicat separat mai multe activități și valori aferente acestora, care, cumulate, depășesc însă suma convenită inițial între avocat și client prin contractul menționat. O asemenea manieră de justificare a cheltuielilor nu poate fi reținută integral de instanță, or aceasta urmează să aprecieze nu doar existența raportului contractual, ci și proporționalitatea sumelor solicitate în raport cu activitatea efectiv prestată și necesitatea acesteia pentru soluționarea cauzei.

57. În același timp, instanța remarcă faptul că reprezentanta reclamantului, în afara formulării cererii de chemare în judecată, anexării înscrisurilor relevante și participării la ultima ședință de judecată, în cadrul căreia, de altfel, a avut loc și deliberarea cauzei și pronunțarea dispozitivului hotărârii, nu a realizat alte acțiuni procesuale semnificative care ar justifica compensarea integrală a sumei solicitate. Din materialele cauzei nu rezultă efectuarea unor activități suplimentare de complexitate sporită, precum formularea unor cereri suplimentare ample, administrarea unui probatoriu complex, participarea repetată la ședințe de judecată sau prezentarea unor concluzii juridice extensive. Respectiv, instanța apreciază că volumul efectiv al muncii depuse de reprezentanta reclamantului a fost unul moderat și nu justifică integral suma pretinsă cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

58. În consecință, ținând cont de criteriile proporționalității, echității și caracterului rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, instanța consideră că încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 5 000 lei reprezintă o compensație justă și adecvată circumstanțelor concrete ale cauzei. Instanța apreciază că acest cuantum reflectă în mod obiectiv volumul activităților realizate de reprezentanta reclamantului, complexitatea redusă a litigiului și contribuția efectivă a acesteia la examinarea cauzei, asigurând astfel un just echilibru între dreptul părții câștigătoare la recuperarea cheltuielilor necesare și obligația părții adverse de a suporta doar acele cheltuieli care sunt rezonabile și proporționale.

59. Poziția instanței este susținută inclusiv de practica constantă a Curții Supreme de Justiție, care prin Decizia nr. 2r-15/26 din 19 martie 2026 a reținut la par. 30 că „... *reducerea cuantumului solicitat nu constituie o ingerință în libertatea contractuală prevăzută de art. 63 din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, întrucât instanța nu intervine asupra raportului juridic dintre avocat și client, ci exercită atribuția legală de a verifica proporționalitatea sumelor ce urmează a fi suportate de partea adversă.*". Subsecvent, Curtea Supremă de Justiție a statuat în par.31 că „... *nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a dreptului la apărare sau a dreptului de proprietate, întrucât reducerea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică ce urmează a fi compensate de partea adversă nu afectează raportul contractual dintre parte și avocatul său, partea rămânând obligată să achite integral onorariul convenit, iar limitarea compensației reprezintă o consecință a aplicării principiilor echității și proporționalității.". Instanța consideră aceste concluzii pe deplin aplicabile și în prezenta cauză*.

60. Respectiv, instanța reține că, deși între reclamant și reprezentanta sa există un contract valabil de prestare a serviciilor juridice, aceasta nu înseamnă că instanța este obligată să acorde

automat și integral suma prevăzută de părți în contract cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. Rolul instanței este de a aprecia în mod obiectiv caracterul rezonabil și proporțional al cheltuielilor solicitate spre recuperare de la partea adversă, iar nu de a interveni în raporturile contractuale dintre avocat și client. Prin urmare, reducerea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică până la limita sumei de 5 000 lei reprezintă o măsură proporțională și justificată, care nu afectează validitatea și executorialitatea obligațiilor asumate între reclamant și avocatul său, ci reflectă exclusiv limitele obligației procesuale a pârâtului de compensare a acestor cheltuieli.

61. În aceeași ordine de idei, instanța reține că abordarea privind verificarea caracterului rezonabil și proporțional al cheltuielilor de judecată este compatibilă inclusiv cu standardele dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (*în continuare CtEDO*). Astfel, CtEDO a statuat constant că evaluarea proporționalității sumelor acordate cu titlu de despăgubiri sau cheltuieli judiciare reprezintă un element esențial al asigurării unui just echilibru între interesele concurente ale părților. În acest sens, Curtea a reținut că evaluarea proporționalității cuantumului despăgubirilor poate depinde, de asemenea, de natura celorlalte sancțiuni și cheltuieli de judecată aplicate persoanei condamnate (a se vedea cauza *Ileana Constantinescu c. României*, pct. 49).

62. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că instanțele naționale dispun de marja necesară pentru a aprecia caracterul rezonabil al sumelor solicitate, inclusiv prin prisma evitării unui efect disproporționat sau excesiv asupra părții obligate la plată. Prin urmare, reducerea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică până la o limită apreciată ca fiind rezonabilă și proporțională circumstanțelor concrete ale cauzei nu contravine dreptului la un proces echitabil și nici principiului libertății contractuale, ci reprezintă expresia aplicării criteriilor echității și proporționalității în materia compensării cheltuielilor de judecată.

63. În fine, cu referire la solicitarea părții reclamante privind încasarea cheltuielilor aferente citării publice a pârâtului, instanța apreciază această pretenție ca fiind întemeiată și pasibilă admiterii. Instanța reține că efectuarea citării publice a constituit o măsură procesuală necesară pentru asigurarea examinării cauzei și respectarea principiului contradictorialității, în condițiile în care pârâtul nu a dat curs citațiilor expediate și nu a manifestat o conduită procesuală diligentă în vederea participării la examinarea litigiului. Totodată, din materialele cauzei rezultă că reclamantul a fost nevoit să suporte cheltuieli suplimentare pentru realizarea procedurii de citare publică, acestea fiind generate nemijlocit de comportamentul procesual pasiv și lipsit de bună-credință al pârâtului.

64. Instanța remarcă faptul că pârâtul, deși cunoștea sau urma în mod rezonabil să cunoască despre existența procedurilor judiciare inițiate împotriva sa, nu a întreprins măsuri pentru a se informa despre parcursul examinării cauzei, nu s-a prezentat în ședințele de judecată și nu a manifestat interes pentru exercitarea drepturilor sale procesuale. Or, obligația participanților la proces de a manifesta bună-credință procesuală presupune inclusiv obligația acestora de a urmări desfășurarea procedurilor judiciare în care sunt implicați și de a evita generarea unor cheltuieli suplimentare inutile pentru partea adversă sau pentru buna administrare a justiției.

65. În aceste circumstanțe, instanța consideră că cheltuielile suportate de reclamant pentru citarea publică a pârâtului au fost necesare și rezonabile, fiind determinate exclusiv de conduita procesuală a acestuia din urmă, motiv pentru care urmează a fi încasate din contul pârâtului în beneficiul reclamantului.

66. Respectiv, din motivele enunțate supra, instanța consideră necesar de a admite parțial acțiunea înaintată ca fiind întemeiată.

DISPOZITIVUL:

67. În conformitate cu prevederile art. 8, 19, 20, 30, 39 alin.(1), lit. e) a Legii privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, art. 942, 1998, 2013, 2024 Cod civil, art. 238-243 CPC al RM, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parţial cererea depusă de avocatul stagiar Viorica Potlog în interesele Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule către Bubuioc Mihail, privind restituirea despăgubirii de asigurare în ordine de regres şi cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Bubuioc Mihail, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****, str. *****, în folosul Asociației Obștești Asociație Profesională „Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule", IDNO 100360000505 cu sediul în mun. Chișinău, str. București 26, et. 2 – prejudiciul material în ordine de regres în mărime de 205.281 (două sute cinci mii două sute optzeci și unu) lei, suma de 18.744 (optsprezece mii șapte sute patruzeci și patru) lei 90 bani cu titlu de dobîndă de întîrziere, suma de 800 (opt sute) lei cu titlu de cheltuieli de instrumentare a dosarului de daune, suma de 5.000 (cinci mii) lei cheltuieli de asistenţă juridică, suma de 7 313 (șapte mii trei sute treisprezece) lei 13 bani cu titlu de taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, suma de 200 (două sute) lei taxa timbru și suma de 100 (una sută) lei cheltuieli de citare publică a pîrîtului.

În rest cerinţele Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule în partea încasării cheltuielilor de asistenţă juridică în cuantumul solicitat de reclamant se respinge ca fiind neîntemeiată.

În temeiul art. 255 alin. (1) CPC, lui Bubuioc Mihail se stabilește un termen de 15 (cincisprezece) zile de la data definitivării hotărîrii pentru executare benevolă a obligației privind restituirea datoriei.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunțării hotărârii, prin intermediul judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei:
Judecător

Emil Bulat

Copia corespunde originalului.
Judecător **Emil Bulat**